

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างแบบจำลองธุรกิจศิลปะอันจะสามารถเป็นแนวทางในการออกแบบแบบจำลองธุรกิจศิลปะที่มีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการกำหนดการศึกษา ดังนี้

3.1 ที่มาและแรงบันดาลใจ

3.2 แนวความคิด

3.3 วิธีการศึกษา

3.3.1 ออกแบบแบบสัญญา

3.3.2 การสรรหาผู้อุปถัมภ์

3.3.3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

3.1 ที่มาและแรงบันดาลใจ

อภิรักษ์ โปษยานนท์ (2548 : 132) กล่าวไว้ในหนังสือ ดายก่อนดับ : การกลับมาของมณฑลเชียร บุญมา ว่า “ด้วยหลายเหตุผล ศิลปินแนวไทยประเพณีใหม่สามารถดึงความสนใจได้อย่างสูง เพราะได้รับการยอมรับจาก หลายสถาบันในรูปแบบของรางวัลและการว่าจ้าง ศิลปะเหล่านี้เกี่ยวข้องกับอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง ผู้อุปถัมภ์ในวงการศิลปะพยายามรักษาสถานะนี้ไว้ โดยส่งเสริมการกลับมาของศิลปะ ประเพณีอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ศิลปินแนวไทยประเพณีใหม่สร้างผลงานที่ตอบสนอง ทั้งนักวิชาการ และ ผู้อุปถัมภ์ เพื่อให้ได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้รักษาเอกลักษณ์ของชาติ ทั้งผู้ผลิตและผู้สนับสนุนเอนเอียงไปในทางอนุรักษ์แนวประเพณีใหม่ เกิดแนวคิดความเป็นไทย(Thainess) ที่อ้างถึงความสำคัญของศิลปะเพื่อตอบสนองต่อสำนึกชาตินิยม”

จากข้อความข้างต้น จะเห็นได้ว่าการที่ผู้อุปถัมภ์ มุ่งสนับสนุนการสร้างสำนึกชาตินิยมผ่านงานศิลปะทำให้ศิลปะประเภทอื่นๆที่นอกเหนือจากแนวเอกลักษณ์ไทย ไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เป็นสากลถูกกันออกจากวงการของการอุปถัมภ์ของผู้อุปถัมภ์ไทย ด้วยข้อหาการขาดเอกลักษณ์ไทย ซึ่งศิลปินไทยที่ทำงานสร้างสรรค์ในแนวทางนามธรรม (Abstract Art) ไปจนถึงศิลปะแนวล้ำยุค (Avant-garde) ซึ่งมีความแตกต่างในรูปแบบและวิธีการอย่างมาก ศิลปินไทยเหล่านี้ส่วนมากต้องประกอบอาชีพอื่นรองรับการทำงานศิลปะ ไม่สามารถประกอบอาชีพเป็น ศิลปินอิสระเพียงอย่างเดียว ไม่ก็ ต้อง ไปสร้างชื่อเสียงยังต่างประเทศ

โดยได้รับการสนับสนุนจาก พิพิธภัณฑ์ หรือ สถาบันทางศิลปะในต่างประเทศ เช่น มณฑลเหอเป่ย์ มณฑลยูนนาน, ฤกษ์ฤทธิ ตีระวนิช, นาวิณ ลาวัลย์ชัยกุล, สุรสิทธิ์ กุศลวงศ์

ไพศาล ชีรพงษ์วิชัย (2546 : 10) กล่าวไว้ในหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์ศิลปะ นิทรรศการศิลปะนานาชาติ ว่า “เมล็ดพันธุ์ศิลปะจะงอกงามเติบโต พัฒนาก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืนมั่นคง มิใช่จะดำเนินไปโดยตัวผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะเพียงลำพังเท่านั้น หากแต่ต้องได้รับการสนับสนุน อุปถัมภ์อุ้มชูจากกลไกส่วนอื่นๆ ในสังคมไปพร้อมๆ กันด้วย ภาพความรุ่งเรืองโดดเด่นของชีวิตศิลปะในทางหนึ่งนั้น ก็เป็นเสมือนกระจกที่ช่วยส่องสะท้อนให้เราท่านได้เห็นถึงความเจริญ ความมั่งคั่งศิวิไลซ์ที่เกิดขึ้นในสังคมช่วงขณะนั้นได้ระดับหนึ่ง ทว่า กับกระแสความเคลื่อนไหวของลมหายใจศิลปะร่วมสมัย (Contemporary) ในเมืองไทยยุคปัจจุบันยังได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมช่วยเหลือจากกลไกที่สำคัญๆ ของสังคมน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลอดเวลาที่ผ่านมายาวนานกว่า 6 ทศวรรษ ดูเหมือนภาคการเมืองของเรา แทบจะไม่ให้ความสำคัญและสนใจต่อการสนับสนุน ส่งเสริมกิจกรรมด้านศิลปะร่วมสมัยเลย หากเทียบวัดกับรัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้านในละแวกอาเซียนหรือเอเชียด้วยกัน”

การสะท้อนภาพของยุคสมัยที่มีความหลากหลายผ่านงานศิลปะร่วมสมัยนั้นต้องการการสนับสนุนอย่างเป็นรูปธรรม ศิลปินจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับความเป็นจริงเกี่ยวกับการอุปถัมภ์ผลงานศิลปะ ด้วยการคิดหาวิธีการ ที่จะช่วยให้การทำงานสร้างสรรค์ เป็นไปได้อย่าง มีเสรีภาพ

ผู้เขียนซึ่งในขณะเดียวกันก็ประกอบอาชีพเป็นศิลปินอิสระ จึงมีความคิดที่จะแก้ปัญหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจของศิลปิน ตามหลักทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง คือพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยเชื่อว่าการประยุกต์ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสมัยใหม่ และการตลาดจะช่วยให้ศิลปินสามารถมีเครื่องมือในการสื่อสารกับผู้อุปถัมภ์ได้มากขึ้น เพราะศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการตลาดเป็นศาสตร์ซึ่งเป็นที่รับรู้ในวงกว้าง และเกี่ยวพันกับธุรกิจโดยตรง ในเมื่อจุดอ่อนของการสร้างสรรค์ศิลปะของศิลปินร่วมสมัยขึ้นอยู่กับปัญหาทางธุรกิจขาดผู้สนับสนุน การนำเอาศาสตร์ที่จัดการเกี่ยวกับธุรกิจโดยตรงมาประยุกต์ใช้จึงมีความเหมาะสม อีกทั้งการผสมผสานศาสตร์ศิลปะกับศาสตร์ด้านการจัดการยังไม่เคยเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการในการสร้างสรรค์ศิลปะ หรืออาจจะกล่าวได้ว่า กระบวนการพยายามอุดหนุนได้ของศิลปินไม่เคยถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการศิลปะโดยศิลปินเอง ที่ผ่านมากกระบวนการทางธุรกิจศิลปะอยู่ภายใต้การควบคุมของแกลลอรี่ และภัณฑารักษ์ การทดลองในครั้งนี้ จึงเป็นโครงการที่เป็นการสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยร่วมกันระหว่าง ผู้อุปถัมภ์และศิลปินโดยตรง นอกเหนือจากผลงานจิตรกรรมแล้ว ผู้อุปถัมภ์ยังได้ครอบครองประสบการณ์ร่วมไปกับกระบวนการที่ศิลปินได้ประยุกต์ขึ้น นับได้ว่า ทุกๆ ขั้นตอนของการศึกษาโครงการจิตรกรรม 12 ปี เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างสรรค์ด้วย โดยรวม

วิธีการของสื่อศิลปะ หลายแขนงไม่ว่าจะเป็น ศิลปะประเภทจิตรกรรม ศิลปะการแสดงสด (Performance Art) และการใช้สื่อศิลปะ (Media Arts) ดังนั้นเป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษานี้ ไม่ใช่จำนวนเงินที่จะได้รับครบถูกต้องตามจำนวน หรือระยะเวลา แต่เป็นการร่วมแบ่งปัน ประสบการณ์ในสื่อศิลปะที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้น

3.2 แนวความคิด

จาก "สยามเก่า" สู่อุ้ "ไทยใหม่" สุทธิ คุณาวิชยานนท์. 2546 [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://ecurriculum.mv.ac.th/art/m4/thaiart_new/book.jsp-chapter=1§ion=1.htm (15 กุมภาพันธ์ 2551). กล่าวว่า “แม้ว่าศิลปินที่ทำงานศิลปะสมัยใหม่ ก็คือคนธรรมดาๆ เช่นเดียวกับคนทั่วไป เรื่องราวและแรงบันดาลใจต่างๆ ก็ล้วนแล้วแต่มีส่วนเกี่ยวพันกับความเป็นไป และสรรพสิ่งในโลกนี้ แต่เมื่อสิ่งเหล่านั้นได้รับการตีความจากมุมมองของปัจเจกผ่านการแสดงออก ในรูปแบบเฉพาะตัวของศิลปิน หรือถูกแต่งแต้มด้วยจินตนาการส่วนตัว ผลงานล้ำยุคของศิลปินบาง คนจึงก้าวเกินหน้า ความคิดและรสนิยมของมหาชน สำหรับสังคมไทยที่ขาดแคลนการบริหาร จัดการศิลปะสมัยใหม่ อย่างครบวงจรศิลปะสมัยใหม่ จึงยิ่งห่างออกไปวิถีชีวิตของคนทั่วไป กลายเป็นเรื่องเฉพาะของคนในกลุ่มเล็กๆ กลับกลายเป็นของสูงสำหรับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้ๆที่ศิลปะควรจะเป็นเรื่องของสาธารณะ เป็นสมบัติของชาติ เป็นมรดกทางสังคม”

แนวความคิดและวิธีการทดลองของผู้เขียน ในฐานะศิลปินอิสระต้องการให้งานศิลปะเป็น มรดกทางสังคม ไม่ใช่ของสูงไม่ใช่ของมีราคาแพง และไม่แปลกแยกออกไปจากวิถีชีวิตที่เป็นปกติ ศิลปินไม่ใช่คนบ้า หากเป็นคนธรรมดา การศึกษาทดลองเรื่องแผนธุรกิจศิลปะ ด้วยโครงการ จิตรกรรม 12 ปี จะสร้างให้เกิดการรับรู้การทำงานของศิลปิน สะท้อนปัญหาของศิลปิน แสดงถึง สถานภาพของศิลปินไทยในปัจจุบัน เรื่องของรายรับที่เกิดจากการขายงานจิตรกรรม นั้นคิดคำนวณ จากค่าเฉลี่ยรายได้ประจำเดือนตามวุฒิการศึกษา ที่พึงจะได้รับ วิธีการของโครงการจิตรกรรม 12 ปี ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงในสภาวะปัจจุบัน

3.3 วิธีการศึกษา

3.3.1 การออกแบบแบบสัญญา

รูปแบบของสัญญา เป็นสัญญารับจ้างผลิตสินค้า โดยอ้างอิงจากสัญญารับเหมาก่อสร้างโดย ที่สัญญานี้แบ่งออกเป็นส่วนความรับผิดชอบของผู้อุปถัมภ์ และส่วนความรับผิดชอบของศิลปิน การออกแบบสัญญามุ่งให้ประโยชน์แก่ผู้อุปถัมภ์ เนื่องจากเป็นธุรกิจขายสินค้าที่เน้นการบริการ

การให้ความสำคัญแก่ลูกค้าซึ่งในที่นี้คือผู้อุปถัมภ์จึงมีความสำคัญมากกว่าการเน้นประโยชน์ของผู้ประกอบการ(ศิลปิน) รูปแบบของสัญญาที่ใช้ในโครงการ(ดูภาคผนวก)

3.3.2 การสรรหาผู้อุปถัมภ์

วิธีการสรรหาผู้อุปถัมภ์ ศิลปินเริ่มจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งในที่นี้ได้เลือกจากบุคคลากรทางด้านศิลปะ เพราะมีความเข้าใจในศิลปะเป็นต้นทุนอยู่แล้ว กลุ่มนี้ได้แก่ ศิลปิน และอาจารย์สอนศิลปะในมหาวิทยาลัย เนื่องจากในประเทศไทย ศิลปินส่วนมาก มีอาชีพหลักเป็นอาจารย์สอนศิลปะในมหาวิทยาลัย เพราะจะมีความเข้าใจปัญหาของศิลปินรุ่นใหม่ เนื่องจากโดยอาชีพได้มีโอกาสใกล้ชิดกับนักศึกษาศิลปะ โดยหาโอกาสเข้าไปพบ และเล่าให้ฟังถึงปัญหาของศิลปินเรื่องความเป็นอยู่ในภาพรวม และความสามารถในการสร้างสรรค์โดยเฉพาะศิลปินไทย ซึ่งมีข้อจำกัดด้วยเรื่องของการหารายได้ และความไม่แน่นอนในชีวิตของศิลปิน เรื่องนี้ทำให้โอกาสในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะลดน้อยลงไปด้วย โดยมากศิลปินจะพบกับผู้ที่คาดว่าน่าจะสามารถอุปถัมภ์ได้ตามคำฟัง ในกลุ่มที่สองได้แก่ ผู้ที่เคยอุปถัมภ์งานศิลปะมาก่อน เช่น นักสะสมผลงานศิลปะ และผู้ประกอบการธุรกิจแกลลอรี่ ในกลุ่มนี้มีอาชีพที่เกี่ยวข้องพันอยู่กับธุรกิจศิลปะอยู่แล้ว จึงมีความเป็นไปได้มากที่จะสนับสนุนศิลปิน ส่วนกลุ่มที่สามได้แก่บุคคลใกล้ชิด ญาติมิตร ที่มีกำลังจะสนับสนุนศิลปินได้

ในการศึกษานี้ได้แบ่งออกเป็น 12 หน่วยตามจำนวนของผู้อุปถัมภ์ ดังนี้

1) หมายเลข 1 คุณภัทรพร สิทธิศักดิ์

คุณภัทรพร สิทธิศักดิ์ เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2519 ปัจจุบันอายุ 31 ปี สำเร็จการศึกษาสาขาประติมากรรม จากคณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หลังจากจบการศึกษาได้สมรสกับศิลปินคือ นายอังกฤช อัจฉริยะโสภณ และมีบุตรด้วยกัน 1 คนชื่อ เด็กชายอู๋ข้าว อัจฉริยะโสภณ ปัจจุบันคุณภัทรพร สิทธิศักดิ์ ประกอบอาชีพค้าขายและอาศัยอยู่ที่จังหวัดเชียงราย มีความสนใจงานศิลปะ โดยเฉพาะงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม และต้องการสะสมผลงานศิลปะของศิลปินไทยตามกำลังทรัพย์ โดยที่คุณภัทรพร สิทธิศักดิ์ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของนายอังกฤช อัจฉริยะโสภณ (สามี) เนื่องจากสนใจในเรื่องระยะเวลาการสร้างสรรคงานจิตรกรรมที่ต่อเนื่องถึง 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้ทำงานที่ตนเองรัก คุณภัทรพรได้ให้เหตุผลว่า “ระยะเวลา” ที่ต่อเนื่อง 12 ปี เป็นจุดเด่นของแผนธุรกิจนี้ มีความแปลกใหม่และเป็นนวัตกรรมทางศิลปะ คุณภัทรพร สิทธิศักดิ์ รู้จักกับศิลปินคือ นายอังกฤช อัจฉริยะโสภณ

ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2538 เมื่อครั้งเป็นนักศึกษาศิลปะในชั้นปีที่ 1 ที่คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดระยะเวลา 5 ปีของการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ศึกษา คุุใจและตกลงใจสมรสกันหลังจากจบการศึกษาและอยู่ร่วมกันที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็น บ้านเกิดของศิลปิน ได้เห็นพัฒนาการทางด้านศิลปะและวิธีการทำงานศิลปะของศิลปิน อย่างต่อเนื่องนับเป็นเวลากว่า 12 ปีแล้ว จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โครงการจิตรกรรม 12 ปี โดยเลือกเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับพลาตินัม ให้แก่ศิลปิน (ระดับ ของผู้อุปถัมภ์ คุุรายละเอียดที่ภาคผนวก)

2) หมายเลข 2 คุณมิตร ไจอินทร์

คุณมิตร ไจอินทร์ เกิดที่อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ในปีพ.ศ. 2503 ปัจจุบัน อายุ 47 ปี สมรสกับ ดร.เพ็ญสุภา สุขคตะ ไจอินทร์ (ปัจจุบันดร.เพ็ญสุภา สุขคตะ ไจอินทร์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หริภุญไชย อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน) มีธิดาด้วยกัน 1 คน ชื่อเด็กหญิง บุษปัญชลี ไจอินทร์ โดยคุณมิตร ไจอินทร์ ประกอบอาชีพ เป็นศิลปิน สร้างสรรค์งานศิลปะประเภทจิตรกรรมนามธรรม พำนักอยู่ที่จังหวัดลำพูน มีความสนใจงานศิลปะวัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์สังคม คุณมิตร ไจอินทร์ได้สมัคร เป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในวิธีการของ แผนธุรกิจศิลปะและวิถีชีวิตของศิลปินซึ่งแสวงหาหนทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะ คุณ มิตร ไจอินทร์ รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2540 เมื่อครั้งที่ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เป็นนักศึกษาศิลปะในชั้นปีที่ 3 ที่คณะวิจิตรศิลป์ โดยการ แนะนำของ คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ ซึ่งในขณะนั้นเป็นอาจารย์สอนศิลปะของนาย อังกฤษ อัจฉริยโสภณ ที่คณะวิจิตรศิลป์ หลังจากนั้นได้แสดงผลงานร่วมกันหลายครั้ง เช่น นิทรรศการ Yokohama Triennale เมืองโยโกฮามา ประเทศญี่ปุ่น และ Tropical Night ที่พิพิธภัณฑ Palais de Tokyo กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส นับเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้วของ ความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ใน ระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

3) หมายเลข 3 คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ

คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ในปีพ.ศ. 2507 อายุ 43 ปี สมรสกับคุณภาวนา เลิศคัมภีร์ศิลป์ มีบุตรธิดาด้วยกัน 2 คน ชื่อเด็กหญิงคาริน เลิศชัย ประเสริฐ และเด็กชายทิว เลิศชัยประเสริฐ ประกอบอาชีพเป็นศิลปิน เป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิที่ นา อำเภอสันป่าตอง ซึ่งเป็นมูลนิธิที่สนใจและพัฒนา แนวคิดการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ด้วยเกษตรกรรม ศิลปะและพุทธศาสนา ปัจจุบัน พำนักอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจงานศิลปะร่วมสมัย เกษตรกรรมธรรมชาติ และพุทธศาสนาโดยเฉพาะ การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจจะสนับสนุนศิลปินให้สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะต่อไป ได้มีโอกาสฟังตนเองจากการทำงานศิลปะ และ เห็นว่าแผนธุรกิจนี้เป็นตัวอย่างที่ดีในการพยายามแก้ปัญหาของศิลปิน ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อศิลปินในรุ่นต่อไป คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เป็นนักศึกษาศิลปะในชั้นปีที่ 2 ที่คณะวิจิตรศิลป์ โดยขณะนั้น คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐได้มาเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาองค์ประกอบศิลป์ และร่วมแสดงผลงานด้วยกันหลายครั้ง เช่นนิทรรศการ “Medium Rare Creation” ที่ About Studio/About Café กรุงเทพฯ และนิทรรศการ “Beyond Peace and War” ที่อุโมงค์ศิลปะธรรม นับเป็นเวลากว่า 11 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

4) หมายเลข 4 รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร

รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2504 ปัจจุบันอายุ 46 ปี สมรสกับ คุณชญา ชวนะลิขิกร มีธิดาด้วยกัน 1 คน ชื่อ นางสาวให้แสง ชวนะลิขิกร ปัจจุบันรองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร ประกอบอาชีพ เป็นอาจารย์ ประจำคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ เป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนศิลปะ ฮ. พำนักอยู่ที่อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจงานสถาปัตยกรรมพื้นบ้านและการปลูกต้นไม้ โดยที่ รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เป็นนักศึกษาศิลปะในชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาจิตรกรรม ที่คณะวิจิตรศิลป์ โดยขณะนั้น รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร เป็นอาจารย์ในวิชาจิตรกรรม นับเป็นเวลากว่า 12 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

5) หมายเลข 5 คุณนำทอง แซ่ตั้ง

คุณนำทอง แซ่ตั้ง เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2549 ปัจจุบันอายุ 52 ปี สมรสกับคุณทิพวรรณ แซ่ตั้ง มีธิดาด้วยกัน 2 คน ซึ่งนางสาวทิพรัตน์ (ดีจัง) แซ่ตั้ง และนางสาวชไมทอง (ดีจจริง) แซ่ตั้ง ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการนำทองเกลลอรี่ สถานที่จัดแสดงงานศิลปะร่วมสมัย พำนักอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีความสนใจในศิลปะและศิลปินร่วมสมัย ทุกแขนง โดยที่ คุณนำทอง แซ่ตั้ง ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณนำทอง แซ่ตั้ง รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2543 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ แสดงผลงานจิตรกรรมในนิทรรศการ “Painting Project and T Garden” ที่ อุโมงค์ศิลปกรรม จังหวัดเชียงใหม่ โดยขณะนั้น คุณนำทอง แซ่ตั้ง เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนผลงานของศิลปิน นับเป็นเวลากว่า 7 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนโดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับเงิน ให้แก่ศิลปิน

6) หมายเลข 6 คุณเมธี น้อยจินดา

คุณเมธี น้อยจินดา เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2516 ปัจจุบันอายุ 34 ปี จบการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบอาชีพเป็นนักดนตรี ประจำวงดนตรีโมเดิร์นด็อก (Modern dog) ซึ่งเป็นวงดนตรียอดนิยมของวัยรุ่นในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันพำนักอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีความสนใจในดนตรี และศิลปะร่วมสมัยทุกแขนง โดยเฉพาะการวาดเส้นและจิตรกรรม ปัจจุบันศึกษาเพิ่มเติมด้านศิลปะโดยที่ คุณเมธี น้อยจินดา ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะอย่างมีอิสระเสรีภาพ คุณเมธี น้อยจินดา รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2548 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ แสดงผลงานในนิทรรศการ Yokohama Triennale ที่เมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น โดยขณะนั้น คุณเมธี น้อยจินดา ก็ไปแสดงดนตรี ในงานเดียวกัน นับเป็นเวลา 2 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนโดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

7) หมายเลข 7 คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์

คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2504 ปัจจุบันอายุ 46 ปี สมรสกับคุณจิราวรรณ จินวรรณ ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการหอฟ อาร์ตแกลลอรี่ (Hof Art Gallery) จัดแสดงงานศิลปะทุกแขนง ทำหน้าที่อยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีความสนใจในศิลปะร่วมสมัยทุกแขนง โดยเฉพาะจิตรกรรม โดยที่ คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์เองก็ประกอบอาชีพเป็นจิตรกรด้วย มีผลงานออกแสดงอย่างต่อเนื่องทั้งในและต่างประเทศ คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์ได้กล่าวไว้กับศิลปินว่า “อยากให้ทำอะไรใหม่ๆ ในวงการศิลปะของเมืองไทย” คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์ รู้จักกับศิลปิน คือ นายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 เมื่อครั้งที่ นายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ แสดงผลงานจิตรกรรมในนิทรรศการเปิดแกลลอรี่หอฟ อาร์ต ที่หอฟ อาร์ต แกลลอรี่ กรุงเทพมหานคร โดยขณะนั้น คุณจารุวัชร วงศ์คำจันทร์ เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนผลงานของศิลปิน นับเป็นเวลากว่า 3 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนโดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

8) หมายเลข 8 คุณไทวิชิต พึ่งเกษมสมบูรณ์

คุณไทวิชิต พึ่งเกษมสมบูรณ์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ.2502 ปัจจุบันอายุ 48 ปี สมรสกับคุณพรศิริ พึ่งเกษมสมบูรณ์ ประกอบอาชีพเป็นศิลปินอิสระ ปัจจุบันทำนักรอยู่ที่ จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจในศิลปะร่วมสมัยทุกแขนง โดยเฉพาะจิตรกรรมแนวนามธรรม และการปลุกต้นไม้ คุณไทวิชิต พึ่งเกษมสมบูรณ์ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณไทวิชิต พึ่งเกษมสมบูรณ์ รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยะโสภณ แสดงผลงานจิตรกรรมในนิทรรศการ Painting Project and T Garden ที่อุโมงค์ศิลปะธรรม เชียงใหม่ นับเป็นเวลากว่า 7 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนโดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดงให้แก่ศิลปิน

9) หมายเลข 9 อาจารย์ อุทิศ อติมานะ

อาจารย์ อุทิศ อติมานะ เกิดที่จังหวัดเชียงใหม่ ในปีพ.ศ. 2503 ปัจจุบันอายุ 47 ปี สมรสกับคุณตะวัน อติมานะ มีบุตรธิดาด้วยกัน 2 คน ชื่อเด็กหญิงมณฑล อติมานะ และ เด็กชายวัฒนธรรม อติมานะ ประกอบอาชีพเป็นอาจารย์ประจำคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และอาจารย์ประจำสาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ(หลักสูตรปริญญาโท) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พำนักอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจงานทาง ศิลปวัฒนธรรมและการวิจารณ์สังคมโดยที่ คุณอุทิศ อติมานะ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการ ซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ อาจารย์ อุทิศ อติมานะ รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2538 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เป็นนักศึกษาศิลปะในชั้นปีที่ 1 ที่คณะวิจิตรศิลป์ โดยขณะนั้น อาจารย์ อุทิศ อติมานะ เป็นอาจารย์ในวิชาประวัติศาสตร์ นับเป็นเวลากว่า 12 ปี แล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

10) หมายเลข 10 คุณกฤติยา อัจฉริยโสภณ

คุณกฤติยา อัจฉริยโสภณ เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2522 ปัจจุบัน อายุ 28 ปี ประกอบอาชีพเป็นวิศวกรคอมพิวเตอร์ให้กับบริษัทเอกชน พำนักอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีความสนใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่และการถ่ายภาพ โดยที่คุณกฤติยา อัจฉริยโสภณ ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการ ซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณกฤติยา อัจฉริยโสภณ รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2522 มีความสัมพันธ์เป็นน้องสาว เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ มีอายุเพียง 3 ขวบ นับเป็นเวลากว่า 28 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง ให้แก่ศิลปิน

11) หมายเลข 11 คุณอุดม แต่พานิช

คุณอุดม แต่พานิช เกิดที่กรุงเทพมหานคร ในปีพ.ศ. 2511 ปัจจุบันอายุ 39 ปี ประกอบอาชีพเป็นนักแสดง นักเขียนและนักพูด พำนักอยู่ที่กรุงเทพมหานคร มีความสนใจในดนตรี และศิลปะร่วมสมัยทุกแขนง โดยที่ คุณอุดม แต่พานิชได้สมัครเป็นผู้

อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณอุดม แต่พานิชรู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2548 เมื่อครั้งที่นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ แสดงผลงานในนิทรรศการ Yokohama Triennale ที่เมืองโยโกฮาม่า ประเทศญี่ปุ่น โดยขณะนั้น คุณอุดม แต่พานิช ก็ร่วมแสดงผลงานศิลปะในแนวทางการศิลปะแบบจัดวาง ในงานเดียวกัน นับเป็นเวลา 2 ปีแล้วของความสัมพันธ์ จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนโดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง

12) หมายเลข 12 คุณ แอนเนท ออเรล

คุณแอนเนท ออเรล (Antoinette Aurell) เกิดในปีพ.ศ. 2509 ปัจจุบันอายุ 41 ปี ประกอบอาชีพเป็นศิลปินและช่างภาพ พำนักอยู่ที่เชียงใหม่ มีความสนใจในศิลปะร่วมสมัยทุกแขนง โดยที่ คุณแอนเนท ออเรล ได้สมัครเป็นผู้อุปถัมภ์โดยการชักชวนของ นายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ เนื่องจากสนใจในความต่อเนื่องของโครงการซึ่งมีระยะเวลา 12 ปี และต้องการสนับสนุนศิลปินให้มีโอกาสได้สร้างสรรค์งานศิลปะ คุณ แอนเนท ออเรล รู้จักกับศิลปินคือนายอังกฤษ อัจฉริยโสภณ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2547 เมื่อครั้งที่ คุณแอนเนท ออเรล ไปชมนิทรรศการ “Here & Now” ที่ About Studio/About Cafe กรุงเทพฯ ปัจจุบันคุณแอนเนท ออเรล ย้ายบ้านมาอยู่ที่เชียงใหม่ นับเป็นเวลา 4 ปีแล้วที่ คุณแอนเนท ออเรล ได้รู้จักกับผลงานและตัวตนของศิลปิน จึงทำให้มีความไว้วางใจและยินดีที่จะสนับสนุนผลงาน โดยการเป็นผู้อุปถัมภ์ในระดับทองแดง

3.3.3 วิธีการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

หลังจากการออกแบบสัญญา การติดต่อกับผู้อุปถัมภ์ ตกกลงเซ็นสัญญาว่าจะเป็นผู้อุปถัมภ์ให้แก่ศิลปินแล้ว ศิลปินก็เริ่มโครงการด้วยการนัดสัมภาษณ์ผู้อุปถัมภ์ ในวันเวลาที่ผู้อุปถัมภ์สะดวกเกี่ยวกับชีวิตในปีที่ผ่านมา และผลงานศิลปะในประวัติศาสตร์ที่ชื่นชอบ รวมทั้งรูปแบบการใช้ชีวิตทัศนคติ ฯลฯ (ตัวอย่างของคำถาม คูภาคผนวก) หลังจากนั้น เริ่มต้นสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคทางด้านจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ตามความต้องการของผู้อุปถัมภ์ โดย การผนวกความคิดเห็นของศิลปินลงไปด้วย ซึ่งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ และเนื่องจากการศึกษานี้ มุ่งเน้นไปที่การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อุปถัมภ์ จึงทำให้มีการสื่อสารกับผู้อุปถัมภ์ตลอดช่วงเวลาของการสร้างแบบร่างผลงาน ในส่วนของการวาดภาพใช้เวลาไม่มากนัก โดยภาพขนาด

100 x 100 เซนติเมตร เนื่องจากเป็นขนาดที่เหมาะสมสำหรับการขนย้ายและติดตั้ง การลงมือวาด อาจจะใช้เวลาประมาณ 4-5 วัน ขึ้นอยู่กับการหมาดตัวและความหนาของสีน้ำมัน ภาพเกือบทั้งหมด ใช้โปรแกรมโฟโต้ช้อป (Adobe Photo Shop CS3) เพื่อช่วยในการจัดวางองค์ประกอบ วิธีการ และรายละเอียดทางเทคนิคจิตรกรรม แบ่งออกเป็น 12 หน่วย ตามจำนวนของผู้อุปถัมภ์ ดังนี้

1) คุณภัทรพร สิทธิศักดิ์

จากการสัมภาษณ์ ผู้อุปถัมภ์ต้องการให้ศิลปินวาดภาพของผู้อุปถัมภ์และบุตรชาย ในห้องนอน เป็นประจำทุกปี เพื่อบันทึกความเปลี่ยนแปลงของชีวิตในรอบเวลา 12 ปี ซึ่งผู้อุปถัมภ์เห็นว่า “ห้องนอน” สามารถสะท้อนภาพชีวิตและความเป็นส่วนตัวของผู้อุปถัมภ์เองได้อย่างตรงไปตรงมาและต้องการบันทึกพัฒนาการของบุตร ซึ่งปัจจุบันอายุ 7 ปี และภายใน 12 ปีข้างหน้า บุตรจะมีอายุ 19 ปี จึงเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นสำหรับผู้อุปถัมภ์ที่จะบันทึกภาพความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ และช่วงชีวิตซึ่งจะสะท้อนจากสภาพของห้องนอน และด้วยความที่ห้องนอนเป็นห้องส่วนตัว การบันทึกภาพด้วยงานจิตรกรรมสีน้ำมันของห้องนอนจึงเป็นเสมือนการบันทึกส่วนลึกกลับที่ซ่อนเร้นภายในจิตใจของผู้อุปถัมภ์ที่สัมพันธ์กับศิลปิน ในขณะที่เดียวกันผู้อุปถัมภ์ก็เป็นภรรยาของศิลปินด้วยความหมายของห้องนอนและบุตรจึงเกี่ยวโยงกับศิลปินโดยตรง ในส่วนของเทคนิค ผู้อุปถัมภ์มีความนิยมนิยามในศิลปะที่หลากหลายรูปแบบ จึงไม่ได้จำเพาะเจาะจง เทคนิคและรูปแบบให้แก่ศิลปิน แต่ศิลปินต้องการบันทึกในรูปแบบเหมือนจริง เพื่อให้เห็นสภาพตามความเป็นจริงของผู้อุปถัมภ์ เริ่มจากการถ่ายภาพผู้อุปถัมภ์และบุตรจากสถานที่จริง ด้วยกล้องดิจิทัล ในที่นี้คือห้องนอน เพื่อจัดองค์ประกอบของภาพ คัดเลือกภาพที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์ที่สุดตามที่ชนะของศิลปิน ทำการตกแต่งภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างองค์ประกอบของภาพให้เป็นไปตามความต้องการของศิลปิน สร้างแบบร่างบนผ้าใบ ขนาด 125x145 เซนติเมตร วาดระบายสีด้วยสีน้ำมัน หลังจากวาดเสร็จได้นำมาให้ผู้อุปถัมภ์ตรวจสอบความพึงพอใจ ผู้อุปถัมภ์ต้องการมีส่วนร่วม ในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงวาดแก้ไขภาพของตัวเอง ในส่วนรูปหน้าของตนเองและบุตรจนเป็นที่พอใจ

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ ได้แก่ การไม่สามารถควบคุมความเหมือนจริงของภาพได้อย่างที่ตั้งใจ รูปที่วาดออกมามีเจตนาให้มีขนาดของศรีษะใหญ่กว่าปกติ ซึ่งทำให้การจัดองค์ประกอบ ขาดๆเกินๆ ไม่อยู่ที่จุดกึ่งกลางภาพ ขาดความสมดุลและเอกภาพภายในภาพ ส่วนเทคนิคทางจิตรกรรมก็ยังไม่สมบูรณ์ การผสมสียังทำได้ไม่ดี และในบางจุดสีมีลักษณะไหลเยิ้ม เนื่องจากการผสมน้ำมันลินซีดมากเกินไป บริเวณใบหน้าของแบบก็

มีแสงเงาที่ผิดเพี้ยน ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะต้องได้รับการแก้ไขในครั้งๆต่อไปของการสร้างงานจิตรกรรม

ภาพประกอบที่ 1 ภาพถ่ายคุณภักทรพร สิทธิศักดิ์และบุตร ในห้องนอน

ภาพประกอบที่ 2 ภาพร่างที่ได้รับการตกแต่งด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เรียบร้อยแล้ว

ภาพประกอบที่ 3 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “ภัทรพร 2550” ขนาด 125x145 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2) คุณมิตร ใจอินทร์

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ ต้องการให้ศิลปินวาดภาพนามธรรมโดยไม่กำหนดเนื้อหาสาระใดๆ และต้องการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกับศิลปินด้วย ศิลปินจึงได้เตรียมผ้าใบขนาด 1.2x10 เมตร และนำไปที่ห้องปฏิบัติงานจิตรกรรม ของผู้อุปถัมภ์โดยใช้สีน้ำมันที่ผสมขึ้นเองของผู้อุปถัมภ์เป็นสีสำหรับวาด โดย ศิลปินได้เริ่มวาดรูปทรงอิสระขึ้นก่อนแบบฉับพลัน เป็นรูปร่างกลม เพราะต้องการเริ่มวาดด้วยอินทรีย์รูปที่เล็กที่สุดของสิ่งมีชีวิต นั่นคือรูปทรงกลม ซึ่งได้แนวความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาของวงกลมมาจากบทสนทนาเรื่อง เซลล์ และความทรงจำของมนุษยชาติที่ส่งผ่านทางของเหลวระหว่างเซลล์ ซึ่งเป็นแนวคิดเชิงปรัชญาของผู้อุปถัมภ์ คุณมิตร ใจอินทร์ ในส่วนพื้นที่ว่างที่เหลือก็ร่วมกันวาดกับผู้อุปถัมภ์ ลักษณะพิเศษของงานจิตรกรรมชิ้นนี้คือ สีที่ผสมขึ้นเอง มีเนื้อสีหนา และมีลักษณะของสีแบบพาสเทล (เป็นสีผสมขาวไม่ใช่แม่สี) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสีในงานจิตรกรรมของผู้อุปถัมภ์ จึงนับได้ว่างานจิตรกรรมชิ้นนี้เป็นการร่วมสร้างสรรค์ระหว่างศิลปินและผู้อุปถัมภ์ โดยใช้ศัพท์ด้านการบริหารจัดการว่าเป็นการ สร้างสรรค์ร่วมกัน (Co-Creation) เพื่อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและทำให้ถูกใจลูกค้าสูงสุด นั่นคือการให้ลูกค้ามีส่วนร่วมในการออกแบบ วิธีการนี้เป็นเทคนิคของศาสตร์ทางการตลาดสมัยใหม่ ในส่วนของขนาดของงานจิตรกรรม 1.2x10 เมตร นั้น เป็นความประสงค์ของผู้อุปถัมภ์ซึ่งไม่ต้องการชิงภาพวาดบนเฟรมไม้ แต่ต้องการเก็บไว้ในลักษณะม้วน ตามแบบอย่างจิตรกรรมบนกระดาษหรือการเขียนอักษรหมึกประดิษฐ์แบบจีน ซึ่งรูปแบบการม้วนภาพเก็บไว้ ให้ความรู้สึกของความเป็นเอเชีย ด้วย

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่การขาดเอกภาพในภาพ องค์ประกอบของภาพไม่สมบูรณ์ การใช้สีและฝีแปรงขาดรสชาติทางจิตรกรรม ทำให้ดูเหมือนภาพพื้นหลังที่ยังวาดไม่เสร็จ และการเลือกใช้อองค์ประกอบของเรขาคณิตกับรูปทรงอิสระธรรมชาติ ดูขัดแย้งกันอย่างรุนแรง

ภาพประกอบที่ 4 คุณมิตร ไจอินทร์ ขณะสร้างสรรค์ผลงานร่วมกับศิลปิน

ภาพประกอบที่ 5 ตัวอย่างสีที่ผสมขึ้นเองโดยคุณมิตร ไจอินทร์

ภาพประกอบที่ 6 ภาพงานจิตรกรรมนามธรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “มิตร 2550” ขนาด 100x120 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

3) คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณคามิน เลิศชัยประเสริฐ ได้ให้คำสำคัญแก่ศิลปิน ในขณะที่ให้สัมภาษณ์ คือคำว่า “ไร้รูปแบบ” และให้อิสระแก่ศิลปินในการคิดหารูปแบบ และเนื้อหาที่เหมาะสมในงานจิตรกรรมนี้ ศิลปินได้ใช้เวลา พุดคุยเกี่ยวกับ ประสบการณ์ ชีวิตในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมาของผู้อุปถัมภ์ ซึ่งในตอนหนึ่งของบทสนทนา ผู้อุปถัมภ์กล่าวว่า “ปีที่ผ่านมา ไม่มีอะไรน่าจดจำอะไรเลย” และเนื่องจากผู้อุปถัมภ์เองก็เป็นศิลปินที่ทำงาน สร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง ลักษณะงานของผู้อุปถัมภ์เป็นการบันทึกกิจกรรมในชีวิต ทุกๆวัน ด้วยการวาดเส้น โดยบันทึกจากเรื่องราวประสบการณ์ตรงที่ตนเองได้สัมผัส ในจุดนี้ศิลปิน มีทัศนะว่า “ความพยายามบันทึกเหตุการณ์ที่ไม่น่าจดจำ เป็นความน่าสนใจ” เพราะมี ลักษณะขัดแย้งซึ่งแสดงให้เห็นความไร้สาระของชีวิต (Absurd) และไม่มีแก่นสาร ตรงกับ คำสำคัญที่ผู้อุปถัมภ์ได้ให้ไว้คือ “ไร้รูปแบบ” ศิลปินจึงออกแบบงานชิ้นนี้ในลักษณะ นามธรรม เลือกใช้เทคนิควาดเส้นด้วยดินสอถ่าน ใกล้เคียงกับงานศิลปะของผู้อุปถัมภ์ เสร็จ แล้วจึงลบ ภาพลายเส้นนั้นด้วยยางลบดินสอ ภาพที่ปรากฏจึงมีลักษณะ ขุ่นเหยิง วุ่นวาย ทับ ซ้อน และ ไร้ระเบียบ เป็นการสะท้อนภาวะอารมณ์ของศิลปะซึ่ง เป็นอารมณ์ร่วมที่เกิดจาก การสนทนากับผู้อุปถัมภ์ ภาพที่เสร็จแล้วถูกเคลือบเงา ทำให้ดูเหมือนว่าตัวรูปทรงในภาพ ถูกขังและยังสร้างพื้นที่ลวงขึ้นบนระนาบของผ้าใบด้วย

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่ การไม่สามารถลบร่องรอยของถ่ายได้ อย่างที่คิดไว้ แท่งถ่านดำจัด ยิ่งลบเท่าไรยิ่งดูเหมือนว่าจะเข้มมากขึ้นเท่านั้น และ รูปทรง ที่ต้องการขัดลอกจากงานศิลปะส่วนตัวของผู้อุปถัมภ์ก็ดูได้ยากว่ามีที่มาจากแหล่งเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 7 ศิลปินกำลังลบภาพลายเส้นที่วาดขึ้นด้วยยางลบดินสอ

ภาพประกอบที่ 8 ร่องรอยของภาพลายเส้นที่ลบออกไม่หมด

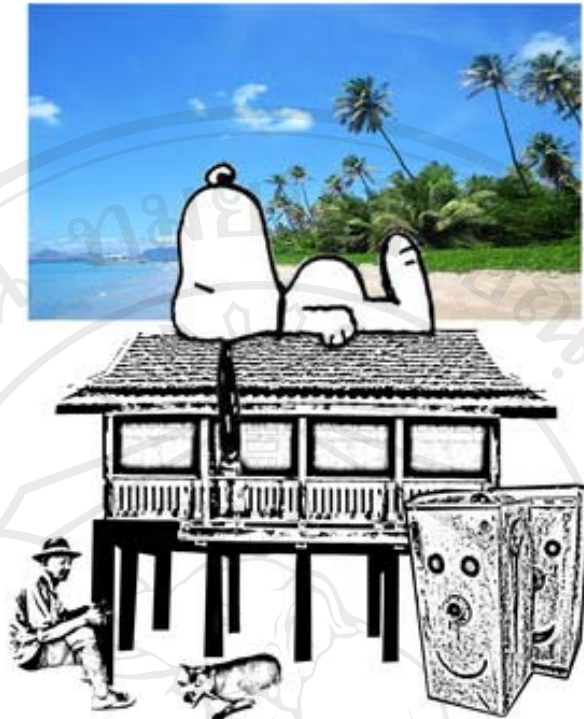
ภาพประกอบที่ 9 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “คามิน2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิควาดด้วยแท่งถ่านบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4) รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร

จากการสัมภาษณ์ ความต้องการของผู้อุปถัมภ์คือ รองศาสตราจารย์ เกศ ชวนะลิขิกร ต้องการให้ศิลปิน เขียนภาพแบบการ์ตูนแบบช่องเดียวจบ เล่าเรื่องจากการสัมภาษณ์ ด้วยเทคนิคแบบการ์ตูนหนังสือพิมพ์หรือการ์ตูนช่องเดียวจบ และ ในส่วนเนื้อหาและเทคนิคมอบหมายให้ศิลปินเป็นผู้กำหนด เนื่องจากผู้อุปถัมภ์เป็นจิตรกรที่ทำงานในลักษณะจิตรกรรมนามธรรม และมีเนื้อหาของงานหลายชุดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมวลชน (Popular Culture) เช่น ฟินอคคิโอ, สนับปีและกิตตี้ ศิลปินจึงนำเสนอภาพแทนของผู้อุปถัมภ์เป็นตัวการ์ตูน ศิลปินเลือกสนับปี เพราะมีทัศนคติว่าตัวละครสนับปีมีบุคลิกค่อนข้างเจียม เรียบง่าย และสบายๆ ซึ่งเหมือนกันตัวของผู้อุปถัมภ์เอง ส่วนองค์ประกอบอื่นของภาพก็คือสิ่งแวดล้อมของผู้อุปถัมภ์ไม่ว่าจะเป็นบ้าน หรือสุนัขของผู้อุปถัมภ์ ส่วนภาพชายทะเล นั้นมาจากการสัมภาษณ์ผู้อุปถัมภ์ถึงความฝันและความต้องการ ผู้อุปถัมภ์กล่าวว่า “ต้องการพักอยู่บ้านชายทะเล” แต่ปัจจุบันพำนักอยู่ที่เชียงใหม่ ไม่มีทะเล ดังนั้นศิลปินจึงวาดภาพชายทะเล เป็นเหมือนภาพโปสเตอร์ติดเอาไว้ให้แก่ผู้อุปถัมภ์เป็นพิเศษ

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่ การจัดองค์ประกอบภาพ และการเลือกใช้สี ไม่สามารถสื่อสารความสงบเรียบง่าย และความเป็นท้องถิ่นนิยมของผู้อุปถัมภ์ได้ ส่วนเทคนิคการวาดก็ยังขาดความสมจริงสมจัง เมื่อภาพเสร็จแล้วก็ไม่ทำให้คิดถึงการ์ตูนแบบช่องเดียวจบ

ภาพประกอบที่ 10 ภาพร่างซึ่งจัดองค์ประกอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ภาพประกอบที่ 11 บางส่วนจากผลงานของผู้อุปถัมภ์ในชุดพิน็อคคิโอ

ภาพประกอบที่ 12 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “เกศ 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

5) คุณนำทอง แซ่ตั้ง

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณนำทอง แซ่ตั้ง ต้องการให้ศิลปิน เขียนภาพบุคคลสำคัญในแต่ละปี และในปีที่คุณนำทอง แซ่ตั้ง ต้องการให้ศิลปินเขียนภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสครบรอบ 80 พรรษา ส่วนเทคนิควิธีการ มอบหมายให้ศิลปินเป็นผู้กำหนด ศิลปินได้เลือกพระฉายาลักษณ์ต้นแบบของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในขณะที่ยังทรงพระเยาว์ ต้นฉบับเป็นภาพขาวดำ และวาดขึ้นใหม่ด้วยสีน้ำมัน แต่ยังคงลักษณะขาวดำของภาพเอาไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นภาพในอดีตในส่วนพื้นหลัง ศิลปินได้ออกแบบลายธงชาติและใช้พื้นสีเหลืองซึ่งเป็นสีสัญลักษณ์ประจำพระองค์

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่ การวาดพื้นหลัง เป็นสีทำให้เด่นมากกว่าองค์ประธานของภาพ และการขัดแย้งกันระหว่างสีและขาวดำทำให้ภาพดูไม่น่าเชื่อถือ ขาดเอกภาพภายในภาพ

ภาพประกอบที่ 13 พระฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพล อดุลยเดช
นำมาเป็นภาพต้นแบบสำหรับวาด

ภาพประกอบที่ 14 ภาพร่างด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบ

ภาพประกอบที่ 15 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “นำทอง 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6) คุณเมธี น้อยจินดา

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณเมธี น้อยจินดา ต้องการให้ศิลปิน วาดรูปสีน้ำมัน จากรูปถ่าย ซึ่งเป็นรูปของคุณเมธีเอง ขณะจี๋ม้ายู่ที่ชายทะเล ศิลปินได้ไปถ่ายรูปที่บ้านของคุณเมธี น้อยจินดา ที่กรุงเทพฯ และนำมาขยายขนาดเท่ารูปถ่ายต้นฉบับ สำหรับวาดลงบนผ้าใบขนาด 100 x 180 เซนติเมตร รูปนี้จะมีขนาดใหญ่กว่ารูปมาตรฐานที่ศิลปินกำหนดคือ 100 x 100 เซนติเมตร เนื่องจากไม่ต้องการให้เสียสัดส่วนของรูปต้นฉบับจึงตัดสินใจวาดเป็นรูปขนาดใหญ่ และเริ่มวาดด้วยสีน้ำมัน โดยเน้นให้มีสีสันสดใสกว่าในรูปถ่าย แสดงสีสันริมทะเลแสดงถึงพลังที่มีชีวิตชีวาและความสนุกสนานเนื่องจากคุณเมธีในภาพถ่าย ยังมีอายุน้อยและเต็มไปด้วยพลังของวัยหนุ่ม รูปม้าก็เป็นสัญลักษณ์ของเพศชาย ความแข็งแรงและวัยหนุ่ม แม้ว่าม้าจะยืนนิ่งแต่ท่าทางการจี๋ม้าย กลับเป็นท่าที่พร้อมจะทะยานไปข้างหน้า ศิลปินจึงเลือกใช้สีที่สดใสแสดงพลังของสีที่ตัดกันอย่างรุนแรงและดิบ เหมือนกับพลังงานในวัยหนุ่มของผู้อุปถัมภ์ แม้ว่าบุคลิกของผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนเงียบ แต่ศิลปินเห็นว่า ผู้อุปถัมภ์เป็นผู้ที่เต็มไปด้วยพลังงานของความคิดสร้างสรรค์

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่ การระบายสีด้วยสีสดทำให้ภาพดูแข็ง และไม่มีชีวิตชีวา องค์ประกอบของภาพแนวตั้งทำให้ดูไม่สบายตา ประกอบกับสีและเส้นที่แข็งทำให้ภาพแบนไม่มีมิติ

ภาพประกอบที่ 16 ภาพถ่ายต้นฉบับ รูปผู้อุปถัมภ์กำลังขี่ม้าที่ชายหาด

ภาพประกอบที่ 17 ภาพใบหน้าของผู้อุปถัมภ์ (แสดงรายละเอียดจากภาพถ่าย)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพประกอบที่ 18 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

ชื่อภาพ “เมธี 2550” ขนาด 180x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

7) คุณจากรุวัชร วงศ์คำจันทร์

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณจากรุวัชร วงศ์คำจันทร์ ต้องการให้ศิลปิน วาดรูปสีน้ำมันในแบบเอ็กเพรสชันนิสม์ ตามที่ศิลปินต้องการศิลปินได้ไปสัมภาษณ์คุณจากรุวัชร วงศ์คำจันทร์ ที่บ้านและได้พูดคุยกันถึงเรื่องรูปแบบทางศิลปะที่ผู้อุปถัมภ์ชื่นชอบ คุณจากรุวัชร วงศ์คำจันทร์มีความสนใจในศิลปะแบบเอ็กเพรสชันนิสม์ โดยเฉพาะสกุลช่างแบบเยอรมัน ในขณะที่สัมภาษณ์ ศิลปินก็ถ่ายภาพผู้อุปถัมภ์ไปด้วย และได้นำภาพถ่ายเหล่านั้นของผู้อุปถัมภ์เพื่อนำมาเป็นแบบสำหรับการวาดภาพ โดยเลือกวาดรูปคนเต็มตัว ในทำนองเป็นรูปร่างคนตามแบบศิลปะเอ็กเพรสชันนิสม์ (Expressionism) ด้วยสีน้ำมันบนผ้าใบขนาด 100 x 100 เซนติเมตร ทำนองที่ศิลปินเลือกเป็นท่าที่ดูคล้ายท่าขององค์จตุคามรามเทพ ซึ่งเป็นที่นับถือของผู้อุปถัมภ์ ศิลปินได้จินตนาการไปถึงการเข้าทรง ลงร่างขององค์จตุคามรามเทพ ซึ่ง นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองในการทำการค้า

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ได้แก่ การจัดองค์ประกอบภาพไม่สมบูรณ์ ฝีแปรงไม่มีอิสระเกิดจากศิลปินรู้สึกเกร็งมากเกินไปในการใช้ฝีแปรงและการเลือกใช้สีไม่มีความน่าสนใจ ทำให้ภาพที่ออกมาขาดเอกภาพและขาดความเด็ดขาดในการแสดงออก

ภาพประกอบที่ 19 ภาพใบหน้าของผู้อุปถัมภ์ (แสดงรายละเอียดจากภาพถ่าย)

ภาพประกอบที่ 20 ภาพร่างซึ่งจัดองค์ประกอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ลิขสิทธิ์
Copyright ©
All rights reserved

องใหม่
University
ved

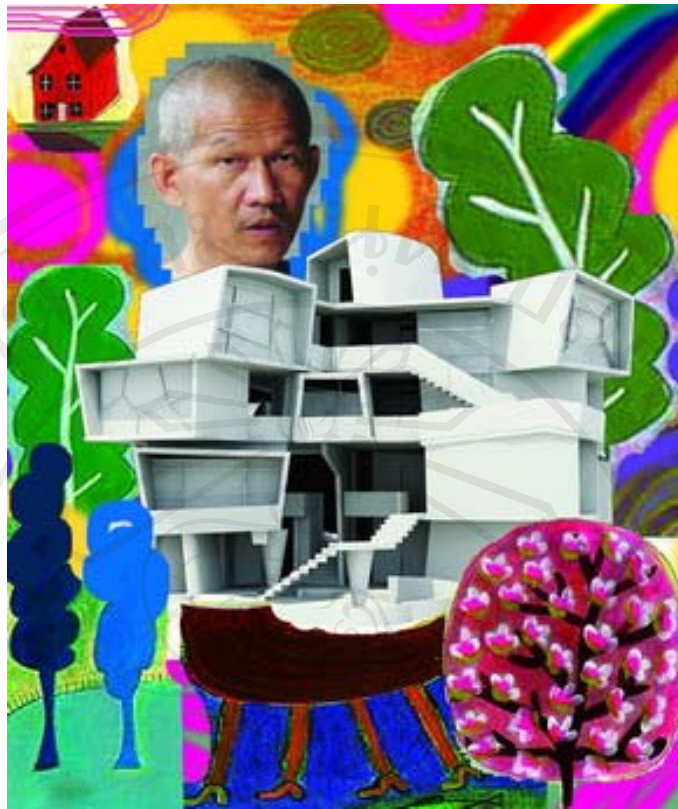
ภาพประกอบที่ 21 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “จารุวัชร 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

8) คุณไทวิท พึ่งเกษมสมบูรณ์

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณไทวิท พึ่งเกษมสมบูรณ์ ต้องการให้ศิลปินวาดภาพในรูปแบบจิตรกรรมพื้นบ้าน (Folk Art) โดยผูกโยงเรื่องราวที่ผู้อุปถัมภ์ได้ประสบในปีที่ผ่านมาบันทึกลงในงานจิตรกรรม จากการสัมภาษณ์ผู้อุปถัมภ์ คุณไทวิท พึ่งเกษมสมบูรณ์ได้ทราบว่า ในปีที่ผ่านมาผู้อุปถัมภ์ได้มีการเดินทางอยู่บ่อยครั้ง ระหว่างกรุงเทพฯ และเชียงใหม่ เพื่อทำงานด้านการออกแบบโรงแรม ในจังหวัดเชียงใหม่ ศิลปินจึงวาดภาพที่มีสีสันสดใส และแสดงออกถึงเรื่องการเดินทาง โดยเปรียบเทียบงานที่ผู้อุปถัมภ์ต้องทำ เป็นเสมือนสัตว์เลี้ยง เป็นสิ่งที่ผูกพัน และจากการสัมภาษณ์ก็ทำให้ทราบว่า ผู้อุปถัมภ์มีอุปนิสัยรักสัตว์และต้นไม้ รูปทรงในงานจิตรกรรมจึงประกอบไปด้วยภาพต้นไม้และภาพสัตว์ ซึ่งเปรียบโรงแรมที่ผู้อุปถัมภ์ออกแบบเป็นสัตว์เลี้ยงที่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อุปถัมภ์ ในขณะเดียวกัน ผู้อุปถัมภ์ก็เป็นหนึ่งเดียวกับโรงแรม จึงวาดรูปที่เป็นสัตว์หัวคน มีลำตัวเป็นห้องของโรงแรมแบบตัดทอนรูปทรง มีหลายสีสันแบบอย่างงานศิลปะของผู้อุปถัมภ์เอง

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์คือศิลปินไม่สามารถสร้างรูปแบบอย่างจิตรกรรมพื้นบ้านได้ในงานของตนเอง การวาดภาพในแบบเหมือนจริง บริเวณหน้าของผู้อุปถัมภ์ทำให้ภาพโดยรวมมีความขัดแย้งกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากศิลปินเลือกใช้สีสด และมีการตัดกันของน้ำหนักรวดดำมาก ทำให้เกิดความรู้สึกเกร็งในภาพ และการวางองค์ประกอบเต็มภาพ ทำให้รู้สึกไม่ผ่อนคลาย จึงมีการวาดแก้ไข พื้นผิวหลายครั้งทำให้มีสีหนา ไม่เรียบ ทำให้งานขาดเอกภาพ

ภาพประกอบที่ 22 ภาพร่างซึ่งจัดองค์ประกอบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ภาพประกอบที่ 23 ภาพจากการวาดครั้งแรก

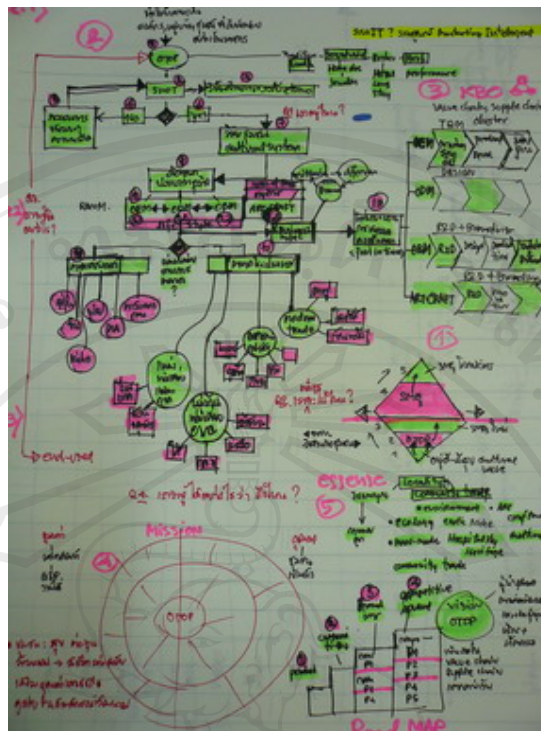
ภาพประกอบที่ 24 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “ไทวิท 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

9) อาจารย์ อุทิศ อติมานะ

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ อาจารย์ อุทิศ อติมานะต้องการให้ศิลปิน เขียนภาพจากเนื้อหาของสมุดบันทึกของผู้อุปถัมภ์ เนื่องจากผู้อุปถัมภ์มีอาชีพเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย สมุดบันทึกจึงเต็มไปด้วยข้อมูลทางวิชาการและเรื่องของการเตรียมการสอนในวิชาต่างๆ โดยที่ผู้อุปถัมภ์ได้บันทึกในรูปแบบแผนผังตาราง มีการใช้ปากกาหลายสี เพื่อง่ายต่อการจดจำ ในส่วนนี้เองที่ศิลปินเห็นว่ามีความงาม จึงเลือกเขียนคำศัพท์ที่พบในสมุดบันทึกของผู้อุปถัมภ์ลงในงานจิตรกรรม ในรูปแบบแผนผังเฉพาะตัว ด้วยปากกาลูกกลิ้งหลายสี ส่วนข้อความ คำศัพท์ที่เลือกมาเขียนลงในงานจิตรกรรม ได้แก่ ข้อความที่เป็นคำสำคัญของการศึกษาสื่อศิลปะ รวมถึง ข้อความที่เกี่ยวข้องกับระบบสังคมไทย และศิลปะรูปแบบศิลปะที่ใช้ตัวอักษรเขียนลงไปโดยตรงในงานนั้น เน้นที่ความเรียบง่าย ของเทคนิค แต่เน้นความสำคัญของเนื้อหาจากความหมายของถ้อยคำที่ถูกบันทึกไว้ ในงานนี้มีจุดประสงค์ต้องการบันทึกความคิดในปีที่ผ่านมาของผู้อุปถัมภ์ ลงไปในลักษณะของทัศนศิลป์ การเลือกองค์ประกอบแบบมองได้หลายด้านทำให้สามารถแขวนงานจิตรกรรมชิ้นนี้ในด้านใดก็ได้ ไม่มีจุดเริ่มต้นและไม่มีจุดสิ้นสุด มีลักษณะแบบราบไม่มีมิติด้านภาพ เนื่องจากเนื้อหาของคำที่เลือกใช้ล้วนแต่เป็นคำที่มีความสำคัญ ต่อความคิดและจินตนาการอยู่แล้ว

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ คือปัญหาของการจัดองค์ประกอบให้ลงตัว ส่วนการเลือกคำนั้นทำได้ง่ายเนื่องจากต้นฉบับของผู้อุปถัมภ์เต็มไปด้วยคำสำคัญ

ภาพประกอบที่ 25 ต้นฉบับสมุดบันทึกของคุณอุทิศ อติมานะ

ภาพประกอบที่ 26 ต้นฉบับสมุดบันทึกของคุณอุทิศ อติมานะ

10) คุณกฤติยา อัจฉริยะโสภณ

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณกฤติยา อัจฉริยะโสภณ ต้องการให้ศิลปิน เขียนภาพจิตรกรรม จากภาพถ่ายของคุณกฤติยา อัจฉริยะโสภณ เอง ผู้อุปถัมภ์ คุณกฤติยา อัจฉริยะโสภณ มีอาชีพเป็นวิศวกรคอมพิวเตอร์และมีงานอดิเรกคือการถ่ายภาพ ภาพถ่ายที่คุณกฤติยา ส่งมาให้เป็นภาพระเบียบที่มีลูกทรงเหล็กกัน ศิลปินต้องการให้ภาพมีลักษณะเป็นนามธรรม และตัดทอนความยุ่งยากทางองค์ประกอบของภาพทิ้งไปเหลือเพียงแต่สีและรูปทรงเพื่อให้สื่อเนื้อหาทางนามธรรมซึ่งค่อนข้างห่างไกลไปจากชีวิตประจำวันของผู้อุปถัมภ์ ซึ่งเต็มไปด้วยกรอบ ระเบียบจากการทำงาน ยิ่งการทำงานเกี่ยวกับวิศวกรรมคอมพิวเตอร์นั้น เต็มไปด้วยระเบียบและการเรียงลำดับ การวาดรูปจากภาพถ่ายในที่นี้ นอกจากจะไม่วาดตามภาพที่ให้มีมาแล้ว ยังสร้างภาพเชิงนามธรรม ขึ้นมาใหม่ ส่วนการเลือกใช้สีที่ตัดกันรุนแรงเพื่อต้องการกระตุ้นการรับรู้ทางสายตา ฝีแปรงสร้างบรรยากาศของการเคลื่อนไหวของอากาศ ภาพในองค์ประกอบที่ตัดกัน

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ คือการสิ้นสุดของงานและน้ำหนักของสีที่ใช้ในงาน เนื่องจากจุดเด่นและความน่าสนใจในภาพรวม

ภาพประกอบที่ 28 ภาพถ่ายต้นฉบับจากคุณกฤติยา อัจฉริยโสภณ

ภาพประกอบที่ 29 ศิลปินขณะกำลังปฏิบัติงาน

ภาพประกอบที่ 30 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “กฤติยา 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

11) คุณอุดม แต่พานิช

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ คุณอุดม แต่พานิช ต้องการให้ศิลปิน วาดรูปสีน้ำมัน จากหุ่นนิ่ง ซึ่งเป็นของคุณอุดม แต่พานิชเอง หุ่นนิ่งที่คุณอุดม แต่พานิช เลือก คือกระถาง ต้นชวนชมที่บ้านในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้อุปถัมภ์ คุณอุดม แต่พานิช เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ในสังคม การที่ศิลปินได้รับมอบหมายให้วาดรูปต้นดอกชวนชม ซึ่งในขณะที่วาดเป็นฤดูหนาว ต้นชวนชมผลัดใบเหลือเพียงแต่กิ่งก้าน ศิลปินต้องการสื่อความรู้สึกโดดเดี่ยวของ ต้นชวนชม เปรียบเปรียบกับสภาพแวดล้อมของผู้อุปถัมภ์ซึ่งมีผู้คนห้อมล้อมมากมายแต่กลับ มีความรู้สึกโดดเดี่ยว ภายในจิตใจ ซึ่งข้อมูลนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้อุปถัมภ์ ศิลปินเลือก สื่อสารด้วยรูปทรงบิดเบี้ยวของกิ่งก้านต้นชวนชม ภาพม้งกร 1 ตัวที่กระถาง และการวาง องค์ประกอบซึ่งวางกระถางชวนชมไว้กลางภาพเป็นการให้ความสำคัญแก่ประธานของ ภาพ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ปล่อยให้พื้นที่รอบๆมากนักสร้างความอึดอัดให้แก่ องค์ประกอบของภาพ ส่วนสีที่เลือกใช้ สีฟ้าเขียวในส่วนของพื้นที่ว่างแม้ว่าตัวเนื้อสีจะเป็น ตัวแทนของความเป็นชีวิตและความสดใส แต่เมื่ออยู่ในภาพต้นชวนชมที่มีกิ่งก้านสีขาว ทำให้สีฟ้าเขียวมีความหมายที่แตกต่างออกไป กลับให้ความรู้สึกเย็นและอ้างว้าง ศิลปินยังจง ใจใช้สีแปร่งที่มีการทิ้งร่องรอยให้เห็นเพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งเปรียบกับ ชีวิตประจำวันของผู้อุปถัมภ์

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ คือการจัดองค์ประกอบของภาพ แน่น จนเกินไปแทนที่จะให้ความรู้สึกอ้างว้างของรูปทรงเดี่ยว กับทำให้รู้สึกทึบตัน และสีแปร่ง ของภาพรบกวนความรู้สึกนิ่งเรียบ เปล่าเปลี่ยวที่ควรจะเกิดในภาพ

ภาพประกอบที่ 31 ภาพถ่ายต้นชวนชมที่เป็นแบบสำหรับवाद

ภาพประกอบที่ 32 ภาพงานจิตรกรรมขณะที่ยังवादไม่เสร็จได้มีการวางโครงสีเอาไว้แล้ว

ภาพประกอบที่ 33 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “อุดม 2550” ขนาด 100x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

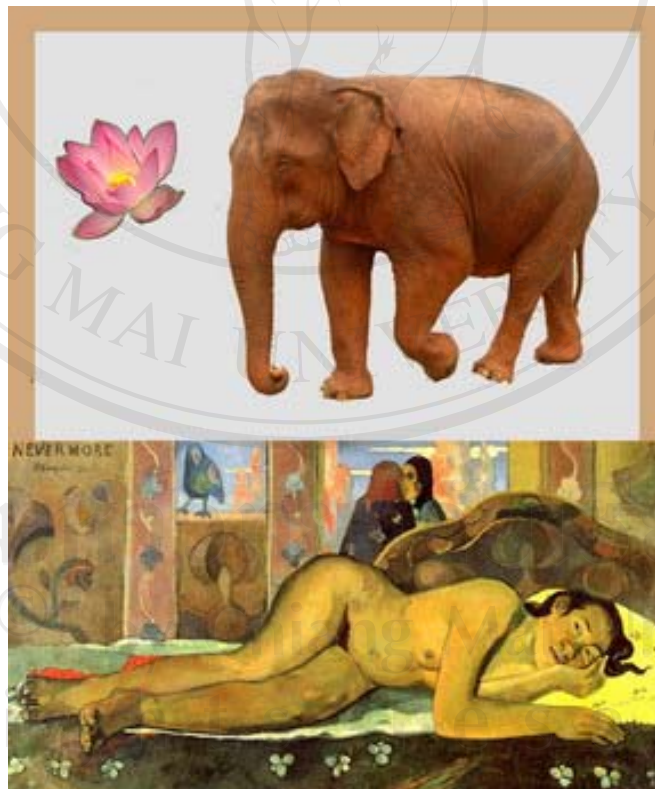
12) คุณแอนเนท ออเรล

ความต้องการของผู้อุปถัมภ์ จากการสัมภาษณ์คุณแอนเนท ออเรล ต้องการให้ศิลปิน วาดรูปสีน้ำมันเรื่องราวจากพุทธประวัติโดยให้ทดลองเปลี่ยนบุคลิกของตัวละครในพุทธประวัติให้มีความอ่อนช้อยงดงามมากยิ่งขึ้นซึ่งคุณแอนเนท ออเรล มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องของรูปลักษณะภายนอกที่แสดงอัตลักษณ์ทางเพศ รวมถึงมีความสนใจในคำสอนและเรื่องราวพุทธประวัติเป็นการส่วนตัวอีกด้วย ผู้อุปถัมภ์ คุณแอนเนท ออเรล สนใจเรื่องพุทธประวัติและอยากจะทำบันทึกพุทธประวัติ ที่ไม่ให้เกิดอคติทางเพศ ด้วยคุณแอนเนท ออเรล เห็นว่าภาพพุทธประวัติที่พบเห็นอยู่ทั่วไปมักอ้างอิงถึงความเป็นผู้ชาย และอำนาจที่เกิดจากเพศชายเป็นผู้ชี้แนะ และแนวคิดนี้สัมพันธ์กับแนวคิดสตรีนิยม แม้ว่าศิลปินจะอธิบายถึงความไม่เจาะจงระบุเพศ หรือความเป็นสัญลักษณ์ของอุดมคติทางเพศของภาพพุทธลักษณะก็ตาม แต่ผู้อุปถัมภ์ก็ยังยืนยันที่จะทดลองสร้างภาพพุทธประวัติโดยการตีความเรื่องเพศขึ้นมาใหม่ โดยต้องการให้ศิลปินเขียนภาพของพระพุทธรูปเจ้าที่มีลักษณะอ่อนช้อยกว่าเดิม โดยแบ่งพุทธประวัติเป็น 12 ช่วงเวลา ตามเหตุการณ์ในพุทธประวัติ ซึ่งในปีแรกนี้ศิลปินเลือกเขียนภาพในตอนที่พระนางสิริมหามายา ทรงพระสุบินถึงช้างเผือก ซึ่งศิลปินได้เลือกเอาภาพผู้หญิงจากจิตรกรรมของ พอล โกแกง ศิลปินชาวฝรั่งเศส มาเป็นต้นแบบของภาพนางสิริมหามายา เนื่องจากภาพต้นแบบมีลักษณะหวัดห้วนกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งในที่นี้หมายถึงความรู้สึกระมัดระวัง เพราะต้องตั้งครรภ์หรือจากการมีฝันแปลกประหลาดและการเลือกใช้รูปของสาวชาวบ้าน เพื่อแสดงถึงความเป็นธรรมดาของมนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในวรรณะใดต่างก็มีความรู้สึกถึงความเป็นมนุษย์ได้เท่าเทียมกัน

ปัญหาที่พบระหว่างการสร้างสรรค์ คือเนื้อหาและการตีความ เนื่องจากศิลปินเป็นชาวพุทธและการวาดภาพทางพุทธศาสนา เป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวทางความรู้สึก การจะคัดแปลงเรื่องราวพุทธประวัติที่มีมาแต่เดิมเป็นเรื่องราวของการสร้างสรรค์ประยุกต์จึงต้องทำอย่างระมัดระวัง ซึ่งศิลปินก็พยายามแก้ปัญหาด้วยการเลือกใช้สัญลักษณ์ที่เป็นกลางและไม่มีความรุนแรง

ภาพประกอบที่ 34 ภาพลายเส้นเป็นแบบร่างสำหรับการเลือกจัดองค์ประกอบ

ภาพประกอบที่ 35 การวางองค์ประกอบภาพด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

ภาพประกอบที่ 36 ภาพงานจิตรกรรมที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว
ชื่อภาพ “แอนเนท 2550” ขนาด 120x100 เซนติเมตร เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved